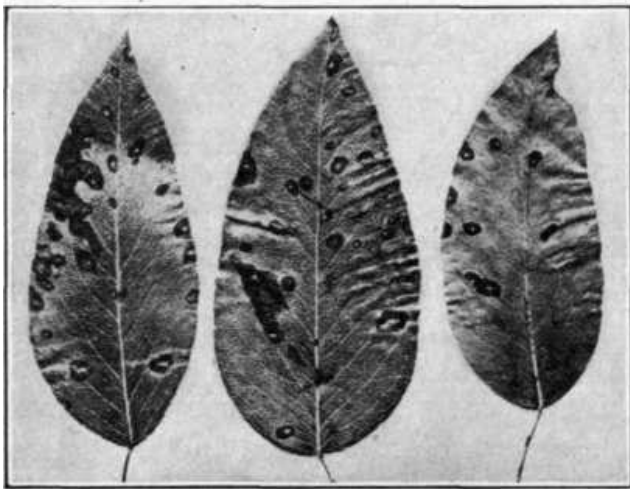

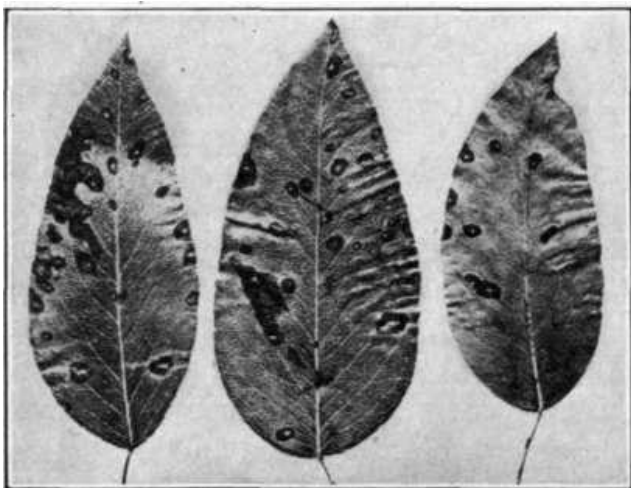
ארבעה טורים

א. ארץ חיים

בְּכֹל יוֹם תָּמִיד,
מִשְׁקָה אֶת פְּרָחֵי בְּמִים
חַיִּים
שְׂיֵהֶינּוּ
מוֹכְנִים בְּכֹל יוֹם תָּמִיד
לָזֶה שְׂיִצְנַח אֶצְלִי בְּמִרְפֶּסֶת –
אוֹרֶחַ פְּתָאוֹם
קְנוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים,
שִׁפְתָיו נוֹטְפוֹת מֹר
מִשְׁלוֹ מִשְׁלִי.
יִפְיוּ יְהִיֶּה לִי תוֹרָה
חִילוֹ לְאִשָּׁה
שְׂאֵנִי.

ב. יורה דעה

אֶתְּהָ יוֹרָה פֶּחֶץ
תִּאֲוָתְךָ
אֶל כְּלִיזֹתֵי.
מוֹזָר,,
כְּלִיָּה אַחַת בְּלֶבֶד יֵשׁ לִי
וְיִסוּרֵי וּמוֹסְרֵי קִטְנִים פִּי שְׁנַיִם
אוּלַּי זֶה הַסִּיבָה לְכָךְ
שִׁדְעַתִּי קֵלָה.

ג. אבן העזר

לא להיות לך עזר
לא להיות נגדך,
אבן להיות מבקשת
שוחקת-נשחקת במים שלך.
ורוח אז תרחף על פני
מסביבי, בתוכי התהום יקרע
ובאור ההוא
כל נקבי
יאמרו
שירה

ד. חשן משפט

חוש אני יודעת
בכל גופי אני יודעת
בחשה יודעת אותי ואותך
ונחש
שמשכיח ממני שיש בי
הדעת הטוב והרע.
לפעמים,
יודעת שכונה, שנוחה עלי ועוטפת.
אבל חשן אינני יודעת
אולי זו היד המלטפת
שלך
שתבוא באחרית הימים עת אעמד למשפט
ותגיד להם שרפה אנכי
ותמיד בקשתי מעט –
לחוש,
להיות נחשקת,
לדעת שיש בי ממש,
ושכינה, שתרחיק מעלי
כאב
ובדידות
ונחש

